

Yalnız Ko Beni

— GürhanGürses · 13 Kasım 2011

Bu kaçınıcı gidişin bir tanem
Beni ve bu şehri kaçınıcı terk edişin,
Kaçınıcı yalnız koyuşun! Ve bilir misin sen,
Ardından bu kaçınıcı ölüşüm?
Sen ey yalnızlığı giyinen sevgili,
Bozulmuş bir yatağın son sıcaklığı,
Bacamda tüten son duman,
Tarlamda öten son kuş,
Bahçemde açan son çiçek.
Bütün sonların müsebbibi!
Sen ey kimsesizliği örtünen sevgili,
Kapkara bir semanın son yıldızı,
Soframdaki son ekmek kırıntısı,
Kapımdaki son eşik,
Dünyamdaki tek insan!
Bu kaçınıcı gidişin söyle!
Bu kaçınıcı yalnız koyuşun,
Ve bu kaçınıcı ölüşüm peşinden.
Baksana bir,
Saysana bir. Hava yine ayrılığa gebe,
Aynı hüzün,
Aynı şarkı...
Ayrılık kokusu mu burnuma gelen?
Gidişin yakın yine...
Belli,
Gözyaşlarım tetikte!
Daha ne bekliyorsun öyleyse,
Sen ey gönlümün sultanı,
Evet sen, git artık!
Ayrı ko beni,
Sensiz ko beni... Yalnız ko beni....